

Otkrivenje 1

1] Otkrivenje Isusa Hrista, koje mu dade Bog, da pokaže slugama svojim što će biti skoro; i pokaza, poslavši po anđelu svome sluzi svome Jovanu, **2]** koji posvedoči reč Božju i svedocanstvo Isusa Hrista – sve što je video. **3]** Blago onome koji čita i onima koji slušaju reči proroštva i drže što je u njemu napisano: jer je vreme blizu!

4] Od Jovana na sedam crkava u Aziji: blagodat vam i mir od onoga koji jeste, koji beše i koji će doći, i od sedam duhova koji su pred prestolom njegovim, **5]** i od Isusa Hrista, svedoka vernoga, prvenca iz mrtvih i gospodara nad carevima zemaljskim; Onome koji nas ljubi i koji nas izbavi od greha naših krvlju svojom,

6] i ucini nas carstvom, sveštenicima Bogu i Ocu svome – njemu (pripada) vecna slava i sila! Amin. **7]** Evo, ide na oblacima, i ugledace ga svako oko i oni koji ga probodoše, i kukace za njim sva plemena zemaljska. Da, amin! **8]** "Ja sam Alfa i Omega", govori Gospod Bog, koji jeste, koji beše i koji će doći, Svetogruči.

9] Ja, Jovan, brat vaš i dug u nevolji, carstvu i trpljenju u Isusu, bejah za rec Božju i za svedocanstvo Isusovo na ostrvu koje se zove Patam. **10]** U dan Gospodnji zaneh se i cuh za sobom glas snažan, kao truba kad trubi: **11]** "Što vidiš, napiši u knjigu i pošlji na sedam crkava: u Efes, u Smirnu, u Pergam, u Tiatiru, u Sard, u Filadelfiju i u Laodikiju". **12]** I obazreh se da vidim glas koji govoraše sa mnom.

I kad se obazreh, videh sedam zlatnih svetnjaka **13]** i usred svetnjaka nekoga, nalik na sina covecjeg, obucena u dugacku haljinu i opasana po prsima zlatnim pojasmom. **14]** Glava njegova i kosa beše bela kao bela vuna, kao sneg, oci njegove kao plamen ognjeni, **15]** noge njegove kao u peci usijana med i glas njegov kao huka voda mnogih.

16] U svojoj desnoj ruci držaše sedam zvezda, i iz usta njegovih izlažaše mac oštar s obe strane, i lice njegovo beše kao što sunce sija u sili svojoj. **17]** I kad ga videh, padoh k nogama njegovim kao mrtav. I metnu desnicu svoju na me i rece: Ne boj se! Ja sam Prvi i Poslednji **18]** i Živi; i bejah mrtav, i evo

sam živ za uvek, i imam kljuceve od smrti i od ada.

19] Napiši, dakle, što si video, što jeste i što ce biti potom: **20]** tajnu sedam zvezda koje si video na desnici mojoj i sedam svetnjaka zlatnih. Sedam zvezda jesu anđeli sedam crkava, i sedam svetnjaka jesu sedam crkava.

1] Otkrivenje Isusa Hrista, koje mu dade Bog, da pokaže slugama svojim što ce biti skoro; i pokaza, poslavši po anđelu svome sluzi svome Jovanu. Iz ovih nekoliko reči vidimo šta se sadrži u ovoj knjizi. Možemo ovu prvu rečenicu razumeti kao naslov cele knjige Otkrivenja. Vlasnik knjige je naš Gospod Isus Hristos.

On odmah ukazuje na Oca – Začetnika i Svedržitelja svakog dobrog dara i blagoslova. Sin obožava Oca odveka i doveka. U početku Svetog Pisma jedva naslućujemo veliku tajnu. Teško da možemo i zavirnuti u nepregledno bogatstvo lepote i veličanstva svestruog Boga – Oca i Sina.

U Prvoj Poslanici Jovanovoj mnogo snažnije se vidi silna svetlost Večnog Jevanđelja spasenja u Jedinorodnom Sinu Višnjega. Celo Sveti Pismo, vrednost i svrha cele istorije otkriva se u toj kratkoj prvoj glavi: Otac sve Svoje poverava Sinu; Sin u svemu slavi Oca.

U prvoj glavi Otkrivenja smo na početku poslednje poruke predane Jovanu da prenese nama. Od samog otvaranja Duh Božiji širi mio miris Večne Ljubavi i savršenog jedinstva Oca i Sina. Mi smo u prisustvu našeg veličanstvenog Boga – Stvoritelja i Spasitelja. U davanju Otkrivenja nalog Jovanu je da prenese poruku nama.

Naša molitva, nastojanje i cilj je da razumemo, verujemo i primenjujemo reči u našem životu kako ih je Jovan razumeo da budemo blagosloveni i da proslavimo našeg Gospoda Isusa Hrista zauvek ugodnog Večnom Ocu. Sledeći stih ukazuje nam sledeći korak i obraca našu pažnju na Jovanovu službu koja nam je dobar ugled.

2] Jovan posvedoči Reč Božju i svedočanstvo Isusa Hrista – sve što je video. Duh našeg blagoslovenog Spasitelja upravlja srca i umove Njegovih iskupljenih. On deluje u njihovom svakodnevnom životu. Božiji blagoslovi nama dani donose određene mogućnosti i dužnosti.

Naši nastojanja su u Njegovoj snazi a naše radosti u Njegovim ostvarenjima u nama i kroz nas. Mi postajemo sastavni deo Njegovog Otkrivenja. Celo Otkrivenje mora se ispuniti. Mi moramo prihvati tu stvarnost: Bog je rekao da se to sve mora ostvariti.

Za zdravlje i napredak naših duša korisno je ozbiljno verovanje da ispunjenje svakog dela Otkrivenja proslavlja Božijeg Sina. Nerazdvojna od te istine jeste činjenica da je značajan deo Božije slave u Njegovom Sinu spasenje Njegove dece.

Poruka počinje događajima u vreme primanja Otkrivenja da se prenese učenicima. Prenos poruke usmeren je učenicima u napretku i, u opadanju. Poruka je putokaz. Zatim čitamo predskazanja bliže budućnosti i promene koje nastupaju vrlo uskoro i onda se poruka nastavlja do kraja svih vremena.

Celo predskazanje mora se ostvariti i naš Gospod šalje anđela da dostavi Jovanu koji zapisuje poruku za nas. On sledi nalog Duha: verno beleži Otkrivenje i revnosno ga prenosi nama – on prima i deli Gospodnje blagoslove. Nismo svi dobili jednake darove u službi našem Gospodu Isusu Hristu (1. Korinćanima 12: 26-30).

Čak i „najmanji“ učenik odan svome Gospodu je jedno silno i divno svedočanstvo našeg Spasitelja i Gospoda već samim oslobođenjem od tiranske vlasti Sotone i greha. Svi imamo neko svedočanstvo da podelimo jedan sa drugim i da iznesemo svetu oko nas: ponašanjem, rečima, delima, namerama i ostvarenjima.

Naša uloga na zemlji je najavljivanje Božijeg suda, proglaš milosti i spasenja u Hristu, podsticaj i pomoć vernim saradnicima u Jevangeliju, svedočanstvo istinske pobožnosti i poziv na put spasenja u Hristu – svima koji Ga još ne znaju kao svog Gospoda i Spasitelja. Naš život ovde je u molitvama da budemo svetu videlo Jevangelja.

Jovan je objavio šta je video - kako ga Gospod rukovodio. Reč Božija je jedna za celo čovečanstvo a jasnost i punina razumevanja pojedinaca je vrlo različita. Svedočanstvo našeg Spasitelja je neizmerno a svaki učenik prima jedan deo te veličine da objavi u sredini i u vremenu koliko mu je od Boga

dano i koliko je stvarno primio.

Otkrivenja jednom učeniku su retko sasvim jednaka iskustvu drugog Hrišćanina. Međusobno deleći milost i dobrotu našeg Učitelja mi doživljavamo i umnožavamo bogatstvo Očinske blagodati u Hristu, našem blagoslovenom Gospodaru ljubavi. Takva iskustva nama unapređuju duhovne osećaje mira i radosti spasenja.

Andeo javlja Jovanu i Duh Božiji Jovana vodi da objavi sve kako mu je pokazano: sve to nas osigurava da imamo pouzdanu Reč Gospodnju. Sad mi potrebujemo tu Reč kao osnovu i proveru našeg razumevanja te Reči, kao osnovu svih naših želja i odluka. Ta Reč je jedina sigurna provera ispravnosti celog našeg života.

Duh našeg Spasitelja ima moć da nas sačuva od mešanja čiste sadrzine
Pisma sa praznim ljudskim zamišljanjima i uticajima nečistoće sveta i greha.

3] Blago onome koji čita i onima koji slušaju reči proroštva i drže što je u njemu napisano: jer je vreme blizu! Pitam se da li je bilo u onom razdoblju mnogo nepismenih slušalaca i možda samo mali broj obrazovanih učenika kad se ova knjiga pojavila među učenicima. Danas nalazimo velik broj raznih prevoda i bezbroj knjiga.

Predpostavljam da današnje pitanje glasi drugačije: među mnogim slušaocima ima li bar nekoliko ozbiljnih; da li bar jedan od svih koji sebe imenuju vernicima verno živi po Jevanđelju. Ipak to je blagodat našeg Gospoda da držimo Jevanđelje; da reka Njegovih blagoslova teče kad tu nauku proglašavamo uz molitve za pravu veru.

Vreme je blizu. Jovanovo pisanje pokazalo je nekim učenicima opasan i štetan razvoj u drugim crkvama kako se brzo širi prema njihovoј mesnoј crkvi. Neka predskazanja su se obistinila brzo potom, ali cela knjiga doseže do poslednjih vremena. Ni za jednog pravog učenika nema vremena za gubljenje.

Naše vreme, zdravlje, snaga sa svim mogućnostima i mi, Hrišćani, pripadamo našem Iskupitelju i Gospodu. Služba Ocu je naše blaženstvo. U ovom delu vidimo od koga potiče, kakvim načinom i kojim ljudima je

upućena poruka Otkrivenja kao i za koju svrhu.

4-6] Od Jovana na sedam crkava u Aziji: blagodat vam i mir od onoga koji jeste, koji beše i koji će doći, i od sedam duhova koji su pred prestolom njegovim, i od Isusa Hrista, svedoka vernoga, prvenca iz mrtvih i gospodara nad carevima zemaljskim.

Onome koji nas ljubi i koji nas izbavi od greha naših krvlju svojom, i učini nas carstvom, sveštenicima Bogu i Ocu svome – njemu večna slava i sila! Amin. Kako je zablistala veličina, moć i slava Boga! Jovan ne krije danu mu ulogu; ne hvali se svojim položajem: on je samo jedan pisar; glasnik našega Gospoda Isusa Hrista.

Knjiga Otkrivenja prenosi nam verno šta je za nas baš kako je predano Jovanu u celosti sa znacima i tumačenjima. Jovanov pozdrav je želja svima verujućima da prime tu istu blagodat koju on već mnogo godina doživljava i prima mir veći nego išta što nudi svet u grehu.

U vremenu okrutnog progona ti darovi čine učenike vernim svedocima i pobednicima. Blagodat i mir teku od Svemoćnog Večnog Boga, našeg Spasitelja. On dolazi da ispunji obećanja i dovrši Njegovo divno spasenje.

On dolazi da izvrši sud protiv pobune zlih duhova i njihovih robova koji uporno odbacuju Hristovu blagodat spasenja. Uviđam da su sedam Duhova jedan Duh Sveti prikazan ovde kao večni Duh Božiji; isti Duh prisutan tokom stvaranja u svim delima Božijim pre svih vremena, u toku svega i, u beskraj večnosti; Duh Oca i Sina.

Duh Sveti – Duh Svemogućega - ispunjava Svojim prisistvom i vlašću Nebesa i zemlju. Nikakva blagodat, ni mir ne mogu nikada dosegnuti naše duše bez delovanja Vernog Svedoka. Njegova priroda i dela otkrivaju nam Oca: Očinska volja je u srcu Sina.

Samo večni Sin Boga može nam takvom vernošću – verodostojno – prikazivati, predstavljati, Oca. Otac veliča sjaj slave Svoga Sina – imenuje Ga “Prvorođenim iz mrtvih”. Hristos nas čini Očevim carevima i sveštenicima. Otac postavlja Svoga Sina nama za našeg Cara nad carevima i našeg Gospodara nad gospodarima.

On nas je ljubio dok smo bili nepoželjni – bez ljubavi. On nas je oprao Sopstvenom krvlju. U najdubljem bolu i neizrečnom trpljenju Jagnje Božije iskupilo je naše duše. U obnovljenju – izlivanju – Njegove blagodati i mira Njegovoj otkupljenoj deci Otac, Sin i Duh Sveti – cela veličina Božanstva – uključena je.

Ta neizmerna moć Višnjega deluje Njegovim blagim načinom. Samo večna blagodat i ljubav tako spasava. Jovan je morao biti ispunjen Svetim Duhom u svom (Jovanovom) duhu i duši i stopio se sa nebeskom vojskom u uskliku svog srca:

“Vlast is lava pripada Hristu zanavek veka. U tom stanju Jovanovo cello biće cveta osećajima “Amin!” – To! Samo tako! Jovanovo obožavanje ne prestaje: on je ponet ovom nebeskom plimom...

7-8] Evo, ide na oblacima, i ugledaće ga svako oko i oni koji ga probodoše, i kukaće za njim sva plemena zemaljska. *Baš tako!* amin! "Ja sam Alfa i Omega", govori Gospod Bog, koji jeste, koji beše i koji će doći, Svemogući.

Ni jedan među ‘moćnim’ imperatorima cele istorije nikada nije iskusio takvo oduševljenje. Vladali su mnoštvom podanika i robova uvek željni veće slave i moći a jednak u strahu za sopstvenu sigurnost. Posle sve njihove lažne slave i sjaja – pomrli su da u svom jadu budu suočeni sa Božijim sudom.

Ljudi u grehu nikad nisu upoznali stvarno spokojstvo i Zajednicu u Hristovom Duhu, a ti blagoslovi su uvek dati Njegovim iskupljenima – još više u teškom trpljenju. Jovan gleda Gospoda kako dolazi na oblacima. U 3. Knjizi: 16, vidimo čudesan prikaz Božijeg prisustva. Nad kovčegom zaveta bio je presto milosti – nadkriljen heruvimima.

Gospod se javlja svešteniku glasom iz oblaka na prestolu milosti. U jevrejima 2: 9 vidimo Iskupitelja za malo umanjenim (u poređenju sa anđelima) podnošenjem smrti. Iz istog oblaka javlja se sud nepokornima u 3. Knjizi 10, i, primanje u milosti svih koji veruju i poslušaju Reč Gospoda (3. Knjiga 16: 13).

U 2. Knjizi (Izlazak) 40: 34-38 oblak Gospodnjeg prisustva void Izraelja kroz divljinu. U 4. Knjizi (Brojevi) 11: 25 Bog se ‘spušta’ u oblaku. Duha vernosti danog ranije Mojsiju, Bog izliva na sedamdeset izbranih ljudi. U 12: 5 Gnjev

Gospodnji u oblaku se obznani protiv Marije i Arona a u odbranu poziva i službe poverenih Mojsiju.

Gospodnja moć pokazala se u oblaku nad šatorom sastanka (16: 42). U Svetom Pismu nalazimo i druge zapise ovakvih i sličnih znakova. U 1. Knjizi o Carevima 8: 10 oblak slave Božije posvećuje novo-sagrađeni hram i otvara jedno slavno razdoblje Izrailjskog Carstva. To carovanje žalosno je 'skraćeno' jevrejskom pobunom protiv Boga.

U Isaiji 14: 12-15 sam đavo u svojoj strasti za uzdizanjem sebe iznad sviju – 'nad oblake' propada u bezdan svog greha i propasti. U 19: 1 Gospod 'leti' na brzom oblaku da sudi idolima i obožavateljima u Misiru (Egiptu). Danilo vidi oblak (7: 13).

Danilovo otkrivenje je slično Jovanovom i možemo sebi prikazati našeg blaženog Gospoda, možda jasnije nego u mnogim drugim zapisima. U Poslanici Jevrejima, posle tog dugog spiska Božijih svedoka u 11 glavi, prvi stih 12. glave je biser među stihovima Pisma: Okruženi smo velikim oblakom svedoka...

Najposle, Jovan gleda Gospoda Isusa Hrista kako 'ide na oblacima'. Možda se sada taj oblak vidi jasnije i sjajniji nego ikad pre. Naš Gospod objavljuje Sebe nama: Ja sam Alfa i Omega! Ugledaće Ga svako oko! Ne, On ne zavisi od ma kakvih ljudskih ostvarenja ni savremenih ni prastarih.

Šta On najavi ili odredi ispunjava se u vreme koje On izabere. Pogledom na Njega mnogim licima poteći će suze radosti a na mnogim drugim licima suze užasa; ali svako oko će Ga ugledati. Svi grešnici su Ga proboli. Mi smo Ga proboli našim gresima: radi nas se razapeo.

Otpadnici su Ga razapeli protivljenjem Njegovom Jevanđelju; nepokajani grešnici, odbijanjem milosti spasenja. Celo čovečanstvo je palo pod krivicu za raspeće Sina Božijeg. Bitna razlika između dve strane ljudskih bića je u odnosu na Tog istog raspetog i vaskrslog Sina Božijeg:

jedni su pomilovani a drugi su izabrali da ostanu pod osudom – pravednom posledicom svojih nepravdi. On dolazi u sili i slavi – Svemoćni Sin Boga – da obustavi zanavek bezakonja i pokvarenost sudom i dovrši delo spasenja

Njegovih iskupljenih i izbavljenih blagodatću.

Gospode, održi nas u milosti da se radujemo tvom dolasku u slavi sa svima svetima; da i mi triumfujemo večno sa tobom.

Razmišljanje o prethodnim stihovima podstiče dopunjavanje mojih težnji i molitava. Otkrivenje kao i celo Sвето Pismo darovano nam je u Gospodu i Spasitelju Isusu Hristu preko apostola. Značajan odgovor na moje molitve i ishod mog proučavanja Pisma je poznanje mog poziva u službi Hristovom Jevanđelju spasenja.

Prva Poslanica Korinćanima 12 i Efescima 4 uče nas da ni jedan među udovima na Telu Hrista nema sve darove i ni jedan član Njegove Zajednice nije bez nekih značajnih darova, mogućnosti i sposobnosti da nauči službu. Naš Gospod je Davalac darova i naloga.

On nas podstiče: Ištite, i dace vam se; tražite, i naci cete; kucajte, i otvorice vam se (Luka 11: 9). U prethodnim redovima kao da Gospod priprema Jovana za službu u Otkrivenju. Kroz Jovanovu ulogu možemo jasnije uviđati naš poziv i ulogu u službi Jevanđelja.

U vremenu opasnog i teškog progona Jovan čuva u sebi jasnu svest vrednosti i svrhe u svemu od Boga podarenom (Jovanu) i u svemu od Boga određenom za Božiji narod. Verni sledbenici slede Hrista Koji je pretrpeo više od svih nas.

Jovan dobija i prima svoj deo u Hristovom delu; tako je spremam da razume i deli poruku našeg Cara slave. Gospod Koji jeste, Koji beše i Koji dolazi, Svetogući, govori „Ja sam Alfa i Omega, Početak i Završetak“. Naš Gospod objavljuje Svoje prisustvo.

Kako je Jovan zapisao za nas, Duh Božiji nam javlja: „Ovo govori Gospod. On je Taj Isti, Večni, Sveti, i nema drugoga“. On daje Jovanu Svoju blagodat i moć da bude značajan deo Prvog i poslednjeg – Koji je nama Sve u svemu.

9] Ja, Jovan, brat vaš i dug u nevolji, carstvu i trpljenju u Isusu, bejah za reč Božju i za svedočanstvo Isusovo na ostrvu koje se zove Patam. U vremenu progona Jovan trpi kao i drugi učenici. To je Hristovo trpljenje u njima to jest kroz njih u ovom svetu.

On je moćan u strpljivom trpljenju kojim razara tamu. Silna carstva sveta grešnog srušila su se u zaborav; čak i jezici njihovi su isčezli; a naš Gospod jednako spasava Svoje verne. Vrata Večnog Života još su otvorena u Hristu svima koji veruju i poslušaju Sina Božijeg.

On daje snagu verujućima da postanu deca Nebeskog Oca i Njegovi (Isusovi) sunaslednici. On sa njima deli Njegovu blagodat i trpljenje ovde (u svetu), da budu saučesnici u Njegovoj slavi zanavek veka. Jovan je na Patamu radi Reči Božije i svedočanstva Hrista.

Ova izjava sadrži dve činjenice: jedna je borba Sotone protiv Jevandelja. Druga činjenica je da je Sam Bog pripremio mesto, vreme i vernog svedoka za ovu poruku od Nebeskog Oca kroz Njegovog Sina, našeg Spasitelja, prenetu Jovanu i nazvanu Otkrivenje.

To mesto, vreme i sama poruka svedoče istinu da naš Gospod Isus daje Svojim vernima mir i radost u trpljenju. U vremenu mira i u progonstvu On održava u pravim učenicima svest Njegovog prisustva, sile i svrhe naše službe Njemu - u svim uslovima. Naš Gospod je Car nad carevima Pred Njegovom vlašću pada svako neprijateljstvo.

Sve vrednosti i sile – privremene i trajne - Njemu su sasvim poznate. Naš život je Njegov i sve prilike On nam omogući za naše dobro i za službu u slavu našem Iskupitelju, na blagoslov učenicima i za svedočanstvo grešnicima da se pokaže primer istinite pobožnosti u svetu oko nas.

10] U dan Gospodnji zaneh se i čuh za sobom glas snažan, kao truba kad trubi. Prethodne i sledeće rečenice pokazuju šta znači reč ovde prevedena rečju „zanos“. Hristov Duh rukovodi verne učenike.

Za izvanredne svrhe Bog ih oslobađa nekih prirodnih ograničenja i osposobljava za primanje poruka i iskustva neuobičajenog delovanja Svetog Duha u njihovoj službi. Gospod je odredio dan za ovaj događaj pa je zato taj dan Gospodnji.

Nije bitno da li je celo Otkrivenje objavljeno u jednom danu, sedmici, mesecu ili dužem vremenu. Reči „Dan Gospodnji“ su razne trajnosti u raznim delovima Pisma. U svim primerima trajnost vremena se razumeva u smislu objašnjrenom najbližim rečima ili stihovima i sličnim delovima drugih

poglavlja.

11. stih daje utisak da je „dan Gospodnji“ „dan spasenja“: od Gospodnjeg vaskrsenja do kraja vekova naši dani su Njegovi – Gospodnji.

11] Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Poslednji. Što vidiš, napiši u knjigu i pošlji na sedam crkava: u Efes, u Smirnu, u Pergam, u Tiatiru, u Sard, u Filadelfiju i u Laodikiju. U 8. i u 11. stihu 'glas' javlja: "Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Poslednji ". Jovan čuje glas 'za sobom' – ne u lice... Jovanu je potrebno da se okrene u prema Govorniku.

Ove reči sadrže duhovno značenje... Naš Gospod i Spasitelj je pre početka i On je Početak stvaranja. U Njemu je i završetak – savršenstvo – namere Nebeskog Oca. Po Hristovom dovršenom ostvarenju Očinske Volje, niko ne može ništa dodati Njegovom ostvarenju i Nauci: nemoguće je načiniti nešto savršenije.

Budimo istrajni u molitvama za jasnije razumevanje Njegovog Jevanđelja i za naš rast u veri i poznanju Hrista, Sina Božijeg. Svima Njegovim iskupljenima naš Gospodar mora biti početak svih želja, namera i ostvarenja. On mora biti naš cilj. Mi smo Njegovi udovi – podanici. Gospod Isus nam se javlja znacima: Alfa i Omega.

Alfa znači Prvi, a Omega znači Poslednji. Alfa je prvo slovo i redni broj 'Prvi' na starom grčkom jeziku i potiče od 'Alef' 'Prvi' na jeziku jevrejskih predaka. Sveti Pismo počinje starim Hebrejskim slovima a završava se starim grčkim jezikom.

Jovan dobija nalog da zapiše sve što vidi u jednu knjigu i da prenese vernima u sedam crkava. Broj sedam označava jednu celinu u vremenu i broju. Svaka crkva dobija svoju posebnu poruku i upoznaje se sa porukama svim drugim crkvama. Ovo potvrđuje pravilnu primenu Pisma: Reč Božija je punovažna svim vernicima u svim vremenima.

12] I obazreh se da vidim glas koji govoraše sa mnom i videh sedam zlatnih svetnjaka. Okretanjem prema našem Gospodu - u želji da vidimo Ko je i šta je Taj Koji nam govori – naš razum i naše srce otvaraju se za Njegova uvek nova otkrivenja.

Prva vidljiva pojava su sedam svetnjaka a usred svetnjaka je Neko – Jedna Ličnost; Jedna Osoba. Svetnjaci su zlatni, ali o njihovom spoljašnjem izgledu ovde nije skoro ništa javljeno. Značajna nauka prave pobožnosti je otkrivena ovde i u # 20.

Verna crkva je vredna kao zlato – ne kao pozlata. Ako je naša crkva, zajednica, ili grupa, nama, po vrednosti, položaju i vlasti, jednaka ili veća nego naš Gospod Isus Hristos, u našem duhovnom razumevanju i osećanju nedostaje svetlost – videlo, a u veri našoj zdravog - sigurnog Temelja nema.

Takvi vernici su u opasnosti od propasti idolopoklonstva i duhovne smrti. Hristovo Jevanđelje – Živa Reč Svetogućega – mora biti svedočanstvo Hristove Crkve.

13-16] Usred svetnjaka je Neko, nalik na Sina Čovecjeg, obučen u dugačku haljinu i opasan po prsima zlatnim pojasom. Glava njegova i kosa beše bela kao bela vuna, kao sneg, oči njegove kao plamen ognjeni, noge njegove kao u peći usijana med i glas njegov kao huka voda mnogih.

U svojoj desnoj ruci držaše sedam zvezda, i iz usta njegovih izlažeće mač oštar s obe strane, i lice njegovo beše kao što sunce sija u sili svojoj. Središte svih vernalih u svim vremenima je Sam naš Gospod i Spasitelj. Niko nije suviše blizu Njemu da bi smeо i mogao Njega promenuti.

Niko nije suviše daleko da bi smeо Njega zanemarivati i prestati da popravlja sebe. Njegov Prvosvjetenički plašt pokriva Njegovu celu pojavu. Svaki učenik vidi samo koliko mu Gospod prikazuje. Jovan je sav obuzet viđenjem... I verujući, a i svet oko njih vide zajednice u njihovom mestu.

Kad jedna mesna Hrišćanska Zajednica obožava Hrista, Gospoda, revnosno i verno, ispunjena je bratoljubljem i živo deluje prema susedima i strancima, oblast Hristove ljubavi je stvarna i vidljiva svima: i koji Ga veruju i, koji Ga traže. Niko ne dostigne Hristovo savršenstvo.

U najpobožnijem Bratstvu je tek sličnost Njegovog prisustva – snaga Njegovog Svetog Duha. Njegova savršena blagodat vidi se nasuprot našim slabostima (2. Korinćanima 12: 9). Njegovo vlast u zajednici nije kao oganj koji proždire (Jevrejima 12: 29).

U životu vernih On je zaognut našim nesavršenstvom; a Njegovo Poglavarstvo ukazuje na Njegovo Veličanstvo, slavu i lepotu savršene Svetosti. Njegov pogled prolazi kroz ljudsku pretvornost i površnost.

Naše potrebe su Mu poznate a naša smerna priznanja On prihvata milošću i blagodatću sagorevajući našu krivicu. Grudi su Mu opasane zlatom. Kad se 'zemaljski deo' Njegove porodice spaja u ljubavi, mi smo na Njegovim nedrima kao imena Izrailja na pločama prvosveštenika Arona.

Kad hodamo Njegovim putem, mi smo Njegova vidljiva stopala – mesing - a ne zlato. Kad je naš hod sa Njim u mukama, mesing u ognju vidi se sličan zlatu više nego hladan mesing – ma kako uglačan revnošću. Uvek i u svemu samo Jagnje Božije je savršeno čisto zlato riznice našeg Nebeskog Oca.

Ako nas vetrovi nauke sveta ohlade, mesing brzo potamni i nema izgled zlata: naše svedočanstvo Jevandelja ili nedostaje, ili je vrlo slabo i siromašno, a naš Neprijatelj postane strašan kao ričući lav koji preti da nas rastrgne. Revnosten svedok Hrista je kao jasan trubni glas.

Verno svedočanstvo u Hristovom Duhu je kao tok silne reke: obnavlja nas, očišća i nosi ka cilju večnog obožavanja našeg slavnog Iskupitelja i večnog Cara. Od 13 - 16 stiha naš Gospod se pojavljuje u sličnosti sa pojmom Vekovečnog (Starac po Daničićevom prevodu) u Danilu 7.

Nalazimo u Isajiji 9: 6-7: Dete nam se rodi, Sin nam se dade, kome je vlast na ramenu, i ime Mu je: Divni, Savetnik, Bog silni, Otac večni, Knez mirni. Bez kraja raste vlast i mir na prestolu Davidovom. U istoj rečenici u Imenu Jedne ličnosti sadrži se značenje: Bog Silni, Otac Večni i Sin nam se dade; (za nas).

Kako se bližimo poslednjoj stranici Knjige reči rečene Filipu u Jovanu 14: 9 sve su primetnije. Vlasnik Vasione ima vlast i moć nad svima. Ni jedan među nama koji Ga verujemo ne podnosi ni više ni manje nego samo koliko i kako je On odredio a sve to je naša prilika da odajemo čast svom Gospodu, da međusobno delimo bogatstvo Njegove blagodati i da budemo Njegovo živo svedočanstvo Večnog Jevandelja Spasenja u Hristu.

Što god podnesemo u Njegovo Ime – vođeni Njegovim Duhom – čini nas sličnije Njemu i više nas odvaja od greha i sveta u tami. Niko ne živi u telu ni trenutak duže ni kraće vreme nego što je On odredio. Ni jedan grešnik

nikada ne izbegne sud Njegove pravde: plod greha je večna smrt.

Niko nije suđen manje nego potpuno zadovoljenje pravde, a svi koji dođu k'Njemu primljeni su u milosti i blagodati. On je naš Car nad carevima. Mi gledamo Boga Oca u Hristu – Sinu - i vidimo Ga u Carskoj odori slavne pobeđe nad svim neprijateljima. To je ujedno i odeća savršene svetosti, čistote i veličanstva večnog Cara.

Nebeski Otac vidi nas kroz Sina u odeći spasenja, iskupljene nosioce svedočanstva Istine Večnog Jevanđelja; Svoju decu zaveta koju On uvek očišća. U sadašnjem vremenu i stanju mi smo tu da bumo svedoci svetu; da budemo Njegov glas i udovi Njegovog Tela.

Jezekilj 47 svedoči o Vodi koja teče od svetinje božije i neprestano raste – povećava se – bez pritoka, kao večna slava Svemogućeg Boga, Oca našeg u Hristu. Njegov glas je kao huka mnogih voda u 15. stihu. Na dan Pedesetice (Dela 2.) On je Duhom progovorio kroz sve učenike i Reka Žive Vode ponela je mnoge duše.

Naš Gospod Isus govori: „Koji veruje u mene, iz njegova ce bića poteci reke vode žive; kao što rece pismo“ (Jovan 7: 38). Kad naša snaga teče od Hrista, naše duše plove u more Njegove večne ljubavi i slave. Isajijino proroštvo (55) zrači silnom snagom Svemogućega.

Stihovi 10. i 11. potvrđuju sigurnost svih vernih u Godpodu. U Njegovoj desnoj ruci On drži sve verne glasnike proglaša Njegovog Jevanđelja. Glasnici i svedoci najavljuju dan suda objavljuju dan milosti i spasenja; podižu mrtve grešnike u novi život i naoružavaju učenike u Hristu.

Svaka reč sa usana načeg Učitelja je izraz Njegove Istine i Pravednosti. Njegovo učenje je jasno i moćno protiv Zloga: odbranjuje i posvedočava Njegovu Istinu i Pravednost u nama (Jevrejima 4: 12-13) delima vere. Duh Njegove Reči razara zločinstvo sjajem – jasnošću – Njegovog dolaska (2. Solunjanima 2: 8).

U Njegovom licu, pojavi, objavi se vidi priroda i moć Večnog Oca (Jovan 14: 9). U sadašnjem svetu Njegovo Svemoćstvo se ogrnulo skromnošću i dugotrpeljivim trpljenjem; u ovom otkrivenju Ga gledamo u sjaju nebeskog

veličanstva.

Jovanu je dano da Ga vidi u Duhu. Gospod nama govori: Ištite i daće vam se; tražite i naći ćete; kucajte i otvoriće vam se. 10Jer svaki koji ište, dobija, i koji traži, nalazi, i koji kuca, otvara mu se (Luka 11: 9-10). Iz usta Njegovih izlazi mač oštar s obe strane.

U psalmu 149: 6 Izrailj je pevao o svetima kojima je slavopoj Bogu na usnama a dvosekli mač u ruci spreman da izvrši sud nad neprijateljima. U vrlo teškom vremenu obnove (Nemija 4: 17-18) zidari jednom rukom obavljuju posao a drugom drže oružje ili imaju mač o pojasu.

Mnogi proroci i svedoci Jevanđelja govore Reč Gospoda našega Isusa Hrista koja potiče – proizilazi – 'sa Njegovih usana'. Reč spasenja i večnog Života je prava, čista i neustrašiva jer je to Živa Reč Oca Kojom i kroz Koju je sve stvorio.

Gospod i Spasitelj naš je Savršeni Izraz Nebeskog Oca. Taj mač je Njegova moć u našoj službi – samo ako svojevoljno ništa ne dodajemo niti oduzimamo od Njegovog savršenstva. Nastavimo u molitvama za zdravo razumevanje i verno pridržavanje Jevanđelja snagom Svetog Duha.

Mi smo bezpomoćni u svojoj snazi a u našem Gospodu, nevolje, progonstva, glad, golotinja i pretnje smrti tela ne mogu nas rastaviti od ljubavi Božije koja je u Njemu. Njegovo trpljenje snažnije je od besnila Neprijatelja (Rimljanima 8: 35 & 39).

17-20] Kad ga videh, padoh k nogama njegovim kao mrtav. On metnu desnicu svoju na me i reče: Ne boj se! Ja sam Prvi i Poslednji i Živi; bejah mrtav, i evo sam živ za uvek; imam ključeve od smrti i od ada. Napiši, zato, što si video, što jeste i što će biti potom:

tajnu sedam zvezda koje si video na desnici mojoj i sedam svetnjaka zlatnih. Sedam zvezda jesu anđeli sedam crkava; sedam svetnjaka jesu sedam crkava. Jovan pada kao mrtav. Zašto? Da li u strahu? U divljenju? U oduševljenju? Jovan je u Duhu.

Otkrivenje se otkriva rečima, delima i ponašanjem. Snažna duhovna osećanja i iskustva pokazuju se i kroz telo i u svim delovima – stranama – u

životu Hristovih svedoka. U Rimljanima 1: 19-20 vidimo da šta se može doznati za Boga poznato je njima (Ijudima): jer im je Bog javio.

Šta se na Njemu ne može videti (telesnim očima), od postanja sveta moglo se poznati i videti na stvorenjima: Njegova je večna sila i božanstvo: ni jedan grešnik nema izgovora; a nikakav izgovor ne opravda pred Bogom.

U Kološanima 1: 15-16 je potvrđeno: *Sin Božiji je obliče 'nevidljivog' Boga, koji je rođen pre svake tvari. Jer kroz Njega bi sazdano sve: što je na nebu i što je na zemlji, što se vidi i što se ne vidi, bili prestoli ili gospodstva ili poglavarstva, ili vlasti: sve se kroza Nj' i za Nj' sazda.*

Apostoli su imali silan osećaj Veličanstva i savršene svetosti Sina Svemogućega. Sećam se Petra u Luki 5: 4-12. Gospod rece Simonu: *Hajde na dubinu. Bacite mreže svoje te lovite. Simon Mu reče: Učitelju! Svu noć smo se trudili, i ništa ne uhvatismo: ali po Tvojoj reči baciću mrežu.*

Učinivši to, uhvatiše veliko mnoštvo riba, i mreže im se prodreše. I namagoše na društvo koje beše na drugoj lađi da dođu da impomognu; i dođoše, i napuniše obe lađe tako da se gotovo potope. Kad vide Simon Petar, pripade ka kolenima Isusovim govoreci: Izidi od mene, Gospode! Ja sam covek grešan.

Strah beše ušao u njega i u sve koji behu s njim od mnoštva riba koje uhvatiše; a tako i u Jakova i Jovana, sinove Zevedejeve, koji behu drugovi Simonovi. Isus rece Simonu: Ne boj se; odsele ćeš ljude loviti. Izvukavši obe lađe na zemlju ostaviše sve, i otidoše za Njim. Petrovo 'padanje' izražava jedno vrlo snažno osećanje.

Jedan događaj iz moje mladosti možda bi nešto malo objasnio. Po završetku rata jedna udovica je bila sve više pritiskivana sumnjom da će ikada videti svog jedinog sina. Mnogi drugi sinovi vratili su se svojim domovima a ona čak ni neku vest o svom sinu nije dobila već dugo vremena.

Ponekad je mislila da bi vest o njegovoj smrti bila užasna ali ipak manje nepodnošljiva od potpune neizvesnosti... Jednog dana na seljačkom trgu odjednom ugleda svog sina i istog trenutka zapadne u potpunu nesvest – kao mrtva.

Nekih desetak sati lekari su brižno nastojali da je 'vrate u život' jer je izgledalo da se naglo 'gasi'. Najzad se osvestila – u neko doba noći. Ničega o susretu sina nije se sećala i osobljje joj je objasnilo samo da je njoj naglo pozlilo...

Po uputstvu vodećeg lekara rodbina je počela polako i oprezno da nju približuje stvarnosti 'ublaženom' pričom. „Neki poznanici njenog sina su ga videli pred kraj rata – živog i zdravog“. Sutradan su joj preneli vest: „Ima izgleda da će stići kroz nekoliko dana – prema izjavi nekih tek stiglih boraca“...

Konačno su joj rekli: „Sutra ili prekosutra treba da stigne“... Ona je sada bila spremna da doživi najradosniji dan njenog udovičkog života. Tu priču sam slušao kad je ta mati pričala drugim radnicama u radionici mog oca; gde sam ja malo pomagao.

Gospod položi desnicu na Jovana i reče: Ne boj se! Te rajske reči Jovan je čuo i kad je njegov Učitelj bio u telu sa učenicima... To su bile reči anđela... To su bile i reči Nebeskog Cara u pojavi „drvodeljinog“ Sina, ali sada su te reči **Jovanu u Duhu**; mora biti da su zvučale i raskri i Carski.

Kad se On dotakne nas, mi oživimo u duhu. U nebeskom sjaju prisustva našeg Iskupitelja ovaj verni učenik oseća sebe nedostojnim da gleda Hrista licem k'licu. Dodir našeg Spasitelja je pun blagosti i snažnog ohrabrenja Njegovim ljubljenim svedocima.

Nemamo razloga za strah iako osećamo strahopoštovanje: naš Gospod je Prvi i Poslednji – naše Sve u svemu. U početku beše Bog i Njegov Izraz – Reč (Jovan 1: 1). On ostaje večni Car: sve sile zla i tame padaju pred Njim.

Jovanu je rečeno: Napiši, zato, što si video, što jeste i što će biti potom. Naša molitva i težnja je da svedočimo svojim življenjem, rečima, pisanjem, namerama i ostvarenjima sve što nam je Sam Gospod predao.

Naša težnja i molitva Bogu je da vidimo Njegovo otkrivenje, da razumemo značenje i primenjujemo u svom životu. Tajna sedam zvezda koje je Jovan video na desnici Njegovoj i sedam svetnjaka zlatnih: sedam zvezda jesu anđeli sedam crkava; sedam svetnjaka jesu sedam crkava.

Naš Gospod uči u *Mateju 5: 14-15: Vi ste videlo svetu; ne može se grad sakriti kad na gori стоји. Свећа се уžиže и меће на свећњак, те светли свима у куći.* U Jovanu 1: 1-5 Duh Hristov svedoči: *U pocetku beše Rec, i Rec beše u Boga, i Bog beše Rec. U Njemu je život, i život je videlo ljudima. Videlo se svetli u tami, i tama Ga ne obuze.*

Stvarni učenici Hristovi su videlo svetu. U Mateju 18: 20 naš Gospod kaže: Gde ste dva ili tri sabrani u Ime Moje onde sam Ja među vama. Živa i večna Istina spasenja u Hristu je Videlo u srcu i životu istinitih učenika, svedoka i mučenika. **Isus živi večno.** U Edemu On je živeo u Adamu i Evi – u čovečanstvu.

Mi smo Ga ubili svojim prestupom – verom u prevaru. Od tada čovek nastava u smti. U Jovanu 5: 25 Gospod govori: *Zaista, zaista vam kažem: Ide čas i već je nastao, kad će mrtvi čuti glas Sina Božijeg, i čuvši oživeti.* U 11: 25-26 Isus je rekao: *Ja sam vaskrsenje i život; koji veruje mene ako i umre živeće.*

Nijedan koji živi i veruje mene neće umreti vavek. Smrt tela nije kraj duši. U Svojoj suštini Bog je nepromenljiv: Njegova slava raste zanavek (Isajja 9: 7). *Ko veruje Sina, ima život večni; a ko ne veruje Sina, neće videti život, nego gnev Božji ostaje na njemu.* (3: 36) Sin Božiji *ima ključeve smrti i svega što smrt donosi.*

Tvorac je dao ključ novo-stvorenom čoveku: Živi po Mojoj Reči i živećeš blagosloven. Ako prestupiš – umrećeš. Adam je zloupotrebio ključ: otvorio vrata smrti i – umro. Adam je imao samo taj jedan ključ i kad je upao u propast koju je izabrazao nasuprot Reči Božjoj, on nema drugi ključ da izide iz smrti u život.

Sin Svemogućega ima ključeve: On se primio Adamove potrebe – poneo ljudske krivice na Sebi, podneo pravedni sud nepogrešivog Sudije, prineo Otkup za grešnike i objavio se u moći i slavi. U Mateju 28: 18 Naš Gospod - vaskrsli Isus govori učenicima:

Dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji. Sva moć je Njegova odveka i zanavek; Njegova žrtva i vaskrsenje to samo nepobitno dokazuju. Grehom su vrata bezdana otvorena spolja i grešnik nema ključa da otvori ta vrata

iznutra.

Verom u Spasitelja primamo Njegov ključ: vrata se otvore, okovi spadnu, rite ljudske pravde i izgovora su odbačeni; u Hristu novi čovek večno živi. Gospod Isus Hristos pokazao se učenicima (u završnim poglavljima jevanđeljskih knjiga): Pobednik Sotone i smrti, Davalac Života i naš večni Car i Sveštenik.

On živi večno: Sin Višnjega i naš Gospod i Bog. U tami sve je tajna, a tama nema pojma o tome. U Hristu su sva otkrivenja. Njegova blagodat daje nam rast u veri i poznanju te Veličine i tog bogatstva. Učenici su dobili Duh Života. Jovan je **u Duhu: to** iskustvo je **neopisivo; a on piše.**

Tajna sedam zvezda koje si video na desnici mojoj i sedam svetnjaka zlatnih (znači): sedam zvezda su anđeli sedam crkava; sedam svetnjaka su sedam crkava. Sedam zvezda označuju celinu broja glasnika Jevanđelja od Avelja pa do poslednjeg kojem Sam naš Gospod svedoči: Dobro, dobri i verni...

Sedam svetnjaka označuju sve crkve – svih vremena koje sačinjavaju jednu Zajednicu Iskupljenih u Sinu Božijem, decu Nebeskog Oca. Svetnjaci imaju svoj izgled i sadržinu a njihova svetlost potiče od žiška koji plamti na vrhu svetnjaka.

Ta svetlost je svedočanstvo novog života u Hristovom Duhu – življenja po Večnom Jevanđelju Spasenja u Mesiji. Bez te Svetlosti i najlepši svetnjak je u tami. Crkva sa najlepšim izgledom i propisima ako je bez vernosti Hristu – nema života.

Jovanu je predano da piše za sadašnjost i za budućnost. Bog se uvek stara za Svoje na zemlji. Mi neprestano potrebujemo Njegovo vođstvo, zaštitu, ispravke i očišćenje. Službe, naš Nebeski Otac daje Svom narodu, različne su u manje ili više pojedinosti.

On nas verno održava u Svojoj blagodati – u Hristu. Ako se ne držimo Hrista celim srcem, odmah padamo u dubine bezdana. U Otkrivenju Otac javlja Svoju slavu i moć u Sinu time nam daje napredak u svemu Hristovom u nama a ukorava – očišća nas od svakog greha.

On nam pomaže u svemu da rastemo u veri i poznanju Oca u Sinu i Sina u

Ocu. Neizmerna je Njegova milost i ljubav. 20. stih pokazuje da naš Svetog i sveznajući Gospod zna stanje svakog pojedinca u službi i cele Božije Zajednice svih vremena. Grešnicima Crkva je tajna neshvatljiva njihom razumu u tami bezakonja sveta.

Izbavljenima u Hristu, Njegova Živa Crkva je zadivljujuće otkrivenje blagodati Nebeskog Oca u Sinu. Svaki učenik, poslanik, svedok i mučenik našeg Spasitelja i cela Njegova Crkva objavljuje pravdu, sud, milost i spasenje Gospoda Boga. Od početka sveta Božija blagodat je dar ljudima.

Od pada čoveka greh odvaja nas od Boga. Od početka samo naš Iskupitelj nudi čovečanstvu otkup grešnika. Svi iskupljeni su Božija Crkva. Sveta Crkva Hristova je na zemlji Zajednica Njegovih vernih putnika, radnika i boraca.

Njegov Zbor otkupljenih u slavi su prvi deo te iste Crkve – svi verni koje je On proveo kroz vreme borbe i rada na zemlji i doveo u večnu radost Oca i sina sa svom vojskom nebeskih anđela i službenih Duhova koji se od samog početka raduju svakom grešniku koji se kaje.

Luka – 15: 1-10: 1) Približavahu se Gospodu Isusu svi carinici i grešnici da Ga čuju. 2) Fariseji i književnici vikahu na Njega govoreći: Ovaj prima grešnike i jede s'njima. 3) On im kaza priču ovu govoreći: 4) Koji čovek od vas imajući sto ovaca i izgubivši jednu od njih ne ostavi devedeset i devet u pustinji i ne ide za izgubljenom dok je ne nađe?

5) Našavši je digne je na rame svoje radujući se. 6) Došavši kući sazove prijatelje i susede govoreći im: Radujte se sa mnom: ja nađoh svoju ovcu izgubljenu. 7) Kažem vam da će tako biti veća radost na nebu za jednog grešnika koji se kaje, negoli za devedeset i devet pravednika kojima ne treba pokajanje.

8) Koja žena imajući deset dinara, ako izgubi jedan dinar, ne zapali sveće, i ne pomete kuće, i ne traži dobro dok ne nađe? 9) Našavši, sazove drugarice i susede govoreći: Radujte se sa mnom: ja nađoh dinar izgubljeni. 10) Tako, kažem vam, biva radost pred anđelima Božijima za jednog grešnika koji se kaje.